

kun en Overvæltning af Udgifterne paa Kommunerne. Kommunerne vil naturligvis være i allerhøjeste Grad interesserede i, at saa stort et Tal som muligt er Medlemmer af Sygekasserne; thi i samme Øjeblik som Sygdom indtræder for dem, som intet har at falde tilbage paa, vil de uvægerlig være hjemfaldne til Fattigvæsenet, den dyreste af al Hjælp, som overhovedet findes.

Vort Sygekassevæsen her i Landet har haft en enestaaende Succes. Det staar med sine Rødder nede paa Bunden af Befolkningen; det rækker ned til selv de allerfattigste i vort Land, og man kan ikke saadan umiddelbart i Kroner og Øre udmaale, hvad vort Sygekassevæsen har været værd for Landets Befolkning sundhedsmæssigt, moralsk og økonomisk. Det er en enestaaende Succes, vort Sygekassevæsen har haft. Af Landets voksne Befolkning staar ikke mindre end 63,2 pCt. i Sygekasser. Og ser vi paa de forsikringsberettigede, viser det sig, at ikke mindre end 82 pCt. af disse staar i Sygekasserne, skønt det endda er 1921, Tallene gælder. I 1925 maa der have været endnu flere, da Tilvæksten i Sygekassemedlemmernes Antal har været større end Befolkningstilvæksten. København staar med det laveste Procenttal, idet her i Hovedstaden kun 79,7 pCt. af de forsikringsberettigede er Sygekassemedlemmer. I Proviensbyerne er Tallet 82,5 pCt. og paa Landet 82,8 pCt.

En lige saa stor Ulykke, som det vilde være, om den fattigste Del af Befolkningen af økonomiske Grunde maatte gaa ud af Sygekasserne, en lige saa stor Ulykke vilde det imidlertid være, hvis Sygekasserne maatte indskrænke deres Virkefelt. Hver eneste Gang vi har kunnet foretage en Udbygning paa vort Sygekassevæsen, har det været en Lykke for Befolkningen. Jeg skal indrømme, at Tiderne vel desværre ikke i Øjeblikket er saadanne, at man kan foretage yderligere Udvidelser, men jeg vil paa den anden Side ikke indrømme, at Tiderne er saadanne, at det danske Samfund ikke har Raad til at opretholde vort Sygekassevæsen i den Udstrækning, som det har i Øjeblikket. Ja, jeg vil gaa videre og sige, at det danske Samfund ikke i Øjeblikket har Raad til, netop som Forholdene ligger, at slippe sit Tag i den daarligst stillede Del af Befolkningen. Jeg tror, at de, som nu har Magten her i Landet, og som jo kan bruge denne Magt til at nedsætte Tilskuddene til Sygekasserne og paa anden Maade, gør sig skyldige i en Kortsynethed, som vil hævne sig i Fremtiden.

Efter Lovforslaget skal i Fremtiden alt

Statstilskud til Medicin bortfalde. I Bemærkningerne til det oprindelige Lovforslag hedder det, at man samtidig vil søge at give Kasserne Anvisning paa en mere hensigtsmæssig Form for Indkøb og Brug af Medicin. Dette lyder jo for uindviede uhyre mystisk. Maa jeg med Hensyn til Brugen af Medicin sige, at jeg for Resten troede, at det altid stod paa Flaskerne og Æskerne, hvordan man skal bruge Indholdet; det er jo ikke Kasserne som saadanne, der skal bruge Medicinen, det er Sygekassemedlemmerne. Derimod kunde der nok være noget at gøre med Hensyn til det praktiske Indkøb af Medicinen, og jeg kunde godt tænke mig, at man havde under Forberedelse i Ministeriet at fremsætte Forslag, hvorefter Staten skulde overtage al Apotekernæring; jeg kunde endvidere tænke mig, man vilde gaa til, at Sygekasserne helt og holdent skulde til at være deres egne Apotekere. Endelig kunde jeg ogsaa tænke mig, hvad der jo ikke er saa revolutionært, at man fra Ministeriets Side forberedte en Regulering af Apotekerpriserne. Det er blevet mig fortalt, at Apotekerne paa Medicin og fabriks-tilvirkede Apotekervarer har en Avance paa 100 pCt. af alt, hvad der i Indkøb koster højst 2 Kr. Dette skal være fastsat i den kongelige Resolution af 1917. Det forekommer mig dog at være noget glubsk, at man paa det, der faas paa Apotekerne, blot ved at række op paa en Hylde og pakke det ind skal kunne tjene 2 Kr. for hver 2 Kr., Indkøbsprisen er; man faar altsaa 4 Kr. for noget, der kun har kostet 2 Kr.

Jeg vil derfor gerne rette den Forespørgsel til den højtærede Minister, om man i Ministeriet har under Forberedelse at ændre dette; thi det kan jo ske ad administrativ Vej, da det kun er ordnet i Henhold til kongelig Resolution. Jeg har hidtil intet hørt i den Retning; derimod har jeg hørt den højtærede Minister sige, at der igennem Sundhedsstyrelsen vil blive givet grundig Anvisning paa at give og skrive Medicin, ja, at man allerede i Sundhedsstyrelsen har liggende en saadan fuldt færdig Anvisning. I Folketingsudvalget har man allerede set een Liste, og der skal, efter hvad jeg ser af Betænkningen, komme 3 Supplementlister. Men jeg hørte rigtignok i Folketinget, at det ikke var Nyheder, der stod i Listen, tværtimod, selv Lægfolk kendte saa udmærket godt alle disse Erstatningsmedicinere; og naar Lægfolk kender dem, kan jeg tænke, at Sygekasselægerne ogsaa i Forvejen har kendt dem. Nu ved jeg jo ikke, om Ministeren har valgt den Fremgangsmaade, fordi det bedste skal komme til sidst, eller